

§ 6 og saaledes alt under lignende Forhold have vundet Rigsdagens Billigelse. Dette, der har sin naturlige Grund i, at der i Almindelighed staaer et forholdsmæssigt langt større Jordareal til Kjøbstædernes Raadighed, end til Hovedstadens, hvis betydelige og Aar for Aar tiltagende Mennekemasse i hoi Grad har forøget Trangen til Byggegrunde og følgelig sat disses Værdi op til en uforholdsmæssig Høide, har fundet megen Modsigelse hos de lokale Autoriteter, hvis Betænkning man over nærværende Udkast har indhentet, idet de have anseet disse Bestemmelser ikke blot trykkende for Kjøbstæderne, men ogsaa krænkende den private Eiendomsret, og derfor forment, at Udkastet i denne Retning burde have indskrænket sig til at optage de for Kjøbenhavn i den nævnte § af Loven af 17de Marts 1856 givne Bestemmelser. Regjeringen har imidlertid troet ikke at burde give efter for disse Indvendinger, idet den har maattet betragte nærværende § som et af Udkastets Hovedpunkter, forsaavidt det omhandler Bestemmelser, der fra Sundhedsvæsenets Standpunkt maae ansees som de vigtigste, og har man derhos formentlig ved den S'en tilføjede Slutningsbestemmelse taget billigt Hensyn til de Interesser, som maae ansees mest truede ved de her i Forslag bragte Bestemmelser.

ad § 47.

Ved denne §'s Affattelse er der af Hensyn til Kjøbstadforholdene foretaget den Modifikation i den tilsvarende § 66 i Loven af 17de Marts 1856, at Fordringen om Tagrender med nedløbende Rør er indskrænket til den Del af Bygningen, der vender til Gaden, og at Fristen til Forandrings Foretagelse paa de nuværende Bygninger, ligeledes for at være mindre trykkende, er sat til 5 Aar.

ad § 48.

Denne § er ligefrem optaget efter § 67 i Loven af 17de Marts 1856.

ad § 49.

Denne Bestemmelse er optaget efter den for Kjøbstæderne udkomne Lov af 12te Januar d. A. § 1 N. 3, kun at under a Ordet „over-

alt“ er udeladt, fordi dets Bibeholdelse vilde medføre, at Kældere, som, enten ved en senere Opfyldning af Gaden eller ved at være gravne ind i en Banke, paa een eller to Sider ikke have den foreskrevne Høide over Jordsmønnet, vilde være udelukkede fra Beboelse, om de endog, fordi de til de øvrige Sider rage over Jordsmønnet med deres hele Høide, i Henseende til Lys og Luft Intet lade tilbage at ønske.

ad §§ 50—51.

Med Hensyn til disse §§ henvises til de aldeles tilsvarende §§ 70 og 71 i Loven af 17de Marts 1856.

ad § 52.

I denne § bestemmes, at, hvor Rødestenen fra en Bygning maa ledes gennem selve Huset, skulle disse Ledninger for Fremtiden bestaae af et lukket Rør enten af Metal eller af glaseret Ler. Der har med Hensyn hertil været under Overveelse, om der ikke burde tilføies „eller tilbækkes med en muret Hvelving“, da Forholdet kan være saaledes, at det Sted, hvortil Rødestenen har Afløb, er saa høit beliggende, at Røret ikke kan lægges saa dybt, som det maa ligge, hvis det ikke skal kunne tilfrysse, i hvilket Tilfælde et lukket Rør ikke kan anvendes. Man har dog troet at burde bibeholde S'en, som den er affattet i § 72 i Loven af 17de Marts 1856, da den tilstrækkelige Beskyttelse mod Frost vil kunne opnaaes ved at mure over Røret, medens man paa anden Maade ikke vilde opnaae den ønskelige Betyggelse mod Stank fra Rødestenen.

ad §§ 53—54.

Bestemmelserne heri svare til §§ 72—76 i Loven af 17de Marts 1856, hvorefter de ere optagne med Udelukkelse af de lokale Forfrister for Hovedstaden, hvorhos Man for Kjøbstæderne har udeladt det i § 76 indeholdte Forbud mod, at Gruber til Optagelse af Kreaturgjødning staae i Forbindelse med Latringruberne, da næsten samtlige lokale Autoriteter, som have afgivet Betænkning over Sagen, have været enige om, at det snarere er gavnligt end skadeligt, at Kreaturgjødning sammenblandes med Mennekseffrementer; Forbudet i Loven for